

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

5 במאי 2020

ע"ו 20-02-49699 פלוני נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת עפרה ורבנר

המעורר:

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד רוזאן סמארה-טנוס

- נגד -

המשיב:

מדינת ישראל-משרד הבטחון (אגף השיקום)-קצין התגמולים

ע"י ב"כ עו"ד בנימין קצוב

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת הוועדה הרפואית העליונה מ-3/9/19, אשר דחתה את ערעורו של
2 המערער על החלטת הוועדה הרפואית המחוזית מ-24/3/19, והותירה את הקביעה כי
3 המערער סובל מליקוי שמיעה בתדירויות הגבוהות, המקנה לו נכות בשיעור 1%.
4
5 המערער יליד 1977, הגיש תביעה לקצין התגמולים להכיר בליקוי השמיעה ובטינטון מהם
6 הוא סובל ככאלה שנגרמו לו עקב השירות.
7
8 הכרת קצין התגמולים, כמפורט במכתב מ-5/5/19, היתה כי ליקוי שמיעה בתדירויות
9 הגבוהות אירע בתקופת שירותו של המערער ועקב שירותו הצבאי, אולם לא הוכרה פגיעה
10 אצל המערער בתדירויות הדיבור.
11
12 הכרה זו מבוססת על חוות-דעתו של ד"ר אלי ולדנר מ-19/11/18, אשר חיווה דעתו כי יש
13 להכיר בקשר של גרימה בין ליקוי השמיעה בתדירויות הגבוהות בלבד ובטינטון, לבין תנאי
14 השירות.
15
16 משהכרה הינה רק בתדירויות הגבוהות ובטינטון, הרי לוועדה רפואית אין סמכות לבחון
17 שאלת קביעת קיומם של אחוזי נכות בהתייחס לתדירויות הדיבור שלא הוכרו, אך יחד עם
18 זאת, מן הראוי היה להודיע למערער כי באשר לדחיית תביעתו להכרה, בכל הקשור
19 לתדירויות הדיבור יש לו הזכות להגיש ערר לוועדת ערר שליד בית-משפט שלום, ולא נעשה
20 כך במכתב מ-5/5/19.
21 אשר על כן, הודיע ב"כ המשיב כי נתונה הסכמת המשיב שלמערער תינתן שהות להגיש ערר
22 לוועדת ערר בתוך 30 יום ממועד סיום מצב החירום בבתי-המשפט עקב נגיף הקורונה, כפי
23 שנקבע בתקנות.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

5 במאי 2020

ע"ו 20-02-49699 פלוני נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

- 1
2 משכך, ובכל הקשור לשאלת קיומה של פגיעה שהינה פועל יוצא של השירות, בתדירויות
3 הדיבור, אין מקום להתייחס לכך במסגרת ערעור זה, ולמערער תינתן האפשרות להגיש ערר
4 לוועדת ערר, כמפורט לעיל.
5
6 3. בכל הקשור בקיומו של ליקוי שמיעה בתדירויות הגבוהות, ובשאלת קיומו של טינטון קבוע,
7 הרי עניינים אלה היו בסמכות הוועדה הרפואית, לאור הכרת קצין התגמולים בליקויים
8 אלה.
9
10 המערער ציין בבקשתו להכרה בנכות, כי הינו יליד 1977, התגייס לשירות סדיר עם פרופיל
11 97, והמשיך לשרת בשירות קבע לאחר שירותו הסדיר.
12 המערער ציין כי נחשף לרעש מנועי טנקים בעבודות של כלי עבודה שונים, וכן לרעש ירי
13 פגזים.
14
15 עניינו של המערער הופנה לצורך קבלת חוות-דעת של ד"ר אלי ולדנר, אשר ביקש ביצוע
16 בדיקת שמיעה חדשה, וכן ביצוע בדיקת BERA בשל פערים בין בדיקת השמיעה האחרונה
17 לבדיקות קודמות, וכן בשל חוסר התאמה בין ה-SRT לממוצע תדירויות הדיבור.
18
19 בחוות-דעתו של ד"ר ולדנר מ-19/11/18, פירט ד"ר ולדנר תוצאות בדיקות שמיעה במהלך
20 השנים 2007-2018, לרבות בדיקת BERA, וציין כי בדיקות השמיעה אותן תיאר לוקות
21 בחוסר התאמה ביניהן, כאשר בחלקן קיים ליקוי בולט בכל התדרים עם החמרה בתדרים
22 הגבוהים, ובחלקן יש ליקוי בתדרים הגבוהים בלבד.
23
24 באשר לחלק מהבדיקות, ציין ד"ר ולדנר, כי הן לוקות בחוסר אמינות, לרבות הבדיקה מ-
25 18/3/18 מבית-החולים רמב"ם.
26
27 בדיקת ה-BERA מצביעה על ליקוי בתדירויות הגבוהות בלבד, ועל כן חיווה ד"ר ולדנר
28 דעתו כי יש להכיר בקשר של גרימה בין ליקוי השמיעה בתדירויות הגבוהות בלבד ובטינטון,
29 לבין תנאי השירות, ואין מקום להכיר בליקוי שמיעה בתדירויות הדיבור.
30
31 גם זימונו של המערער לוועדה רפואית היה על-מנת לקבוע את זכויותיו בגין ליקוי שמיעה
32 בתדירויות הגבוהות.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

5 במאי 2020

ע"ו 20-02-49699 פלוני נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

4. וועדה רפואית מחוזית, אשר דנה עניינו של המערער ב-24/3/19, רשמה את טענותיו באשר לצפופים באוזניים.

הוועדה הרפואית המחוזית ציינה כי המערער הביא בדיקת שמיעה מ-21/1/19, וכי בדיקת שמיעה זו, כמו גם הבדיקה מ-18/3/19, מראות ליקוי שמיעה דו-צדדי עם מרכיב הולכתי ופער בלתי מוסבר בין סף השמיעה הממוצע בתדירויות הבנת הדיבור לבין סף השמיעה לדיבור (SRT), ובשל אי-התאמה זו, הופנה המערער לבדיקת BERA, אשר הצביעה על סף של 20 דציבל בתדירויות הדיבור של 1,000 ו-2,000 הרץ בשתי האוזניים, וסף של 40 דציבל בתדירויות הגבוהות בשתי האוזניים.

הוועדה הרפואית המחוזית סברה כי בהתאם לבדיקות השמיעה, נראה שהמערער נוטה להגזים בחומרת ליקוי השמיעה בכל פעם שמבוצעת בדיקת שמיעה, וזאת לאור בדיקת ה-BERA, והוועדה החליטה לקבוע את נכותו של המערער בהתאם לבדיקת ה-BERA כליקוי שמיעה בתדירויות הגבוהות.

מאחר ויש בעיות וחוסר דיוקים בבדיקות השמיעה של המערער, ומאחר וטינטון הינה טענה סובייקטיבית, שקבלתה תלויה באמינות הנבדק בכל הקשור לממצאי בדיקות השמיעה, סברה הוועדה כי אין לקבל את טענות המערער באשר לקיומו של טינטון קבוע.

על החלטת הוועדה הרפואית המחוזית הגיש המערער ערעור לוועדה רפואית עליונה.

המערער ביקש שהות להגיש נימוקי ערעור, ולצרף אליהם חוות-דעת מטעמו.

המערער צירף חוות-דעת של ד"ר יהב אורון מ-18/7/19.

ד"ר אורון ציין כי אכן קיים הבדל בין בדיקות השמיעה של המערער, אולם לדעתו אלו מהשנים האחרונות עקביות ומהימנות, ובהתאם לחוות-דעתו המערער התלונן במשך השנים באופן עקבי על ירידה בשמיעה ועל טינטון, כאשר המדובר בתלונות מתועדות.

ד"ר אורון אינו מבהיר בחוות-דעתו בהתייחס לאיזה בדיקות מאיזה תאריכים הוא סבור כי הן עקביות ומהימנות, ואינו מתמודד עם האמור בחוות-דעת ד"ר ולדנר, ועם האמור

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

5 במאי 2020

ע"ו 20-02-49699 פלוני נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

בהחלטת הוועדה הרפואית המחוזית באשר לפער בלתי מוסבר בין סף השמיעה הממוצע
לתדירויות הבנת הדיבור לבין ה-SRT.
לדעת ד"ר אורון, הפגיעה בשמיעה גרמה גם לטינטון, ועל כן יש לקבוע למערער אחוזי נכות,
הן בגין ליקוי שמיעה בתדירויות הדיבור, והן נכות בשיעור 10% בגין טינטון, לפי סעיף
ליקוי 72(2) לרשימת סעיפי הליקוי שבתוספת לתקנות הנכים (מבחנים לקביעת דרגות
נכות) תש"ל-1969 (להלן: "תקנות הנכים").

בערעורו טען המערער כי הוועדה הרפואית המחוזית לא פירטה באלו בדיקות היא סבורה
כי קיימת הגזמה של המערער, ובבדיקות עצמן לא צוין כי המדובר בהגזמה.

עוד נטען על-ידי המערער כי חוות-דעתו של ד"ר ולדנר אינה מתייחסת לבדיקה מ-1/19,
שכן חוות-הדעת ניתנה קודם לכן, ואף בבדיקה מ-21/1/19 עולה כי יש למערער ליקוי
שמיעה משמעותי בתדר של 4,000 הרץ. ליקוי שמיעה כזה הינו תנאי סף להכרה בטינטון
כנכות, ומאחר והמערער סובל מליקוי שמיעה בתדירויות הגבוהות, הרי יש לקבוע כי הוא
זכאי אף לאחוזי נכות בגין טינטון בהתאם לטענותיו.

5. וועדה רפואית עליונה התכנסה בעניינו של המערער ב-3/9/19, וציינה כי בדיקות השמיעה
מ-21/1/19 ומ-18/3/19 מראות ליקוי שמיעה דו-צדדי עם מרכיב הולכתי ופער בלתי מוסבר
בין סף שמיעה בתדירויות הדיבור לבין סף הבנת הדיבור.
הוועדה גם התייחסה לבדיקה מ-25/4/18, ולסף שנמצא בה בתדירויות הדיבור ובתדירויות
הגבוהות.

הוועדה התייחסה גם לבדיקות השמיעה ב-14' ו-13', וכן לבדיקה מ-26/9/10, וציינה כי
הממצאים של אותן בדיקות הינם חמורים יותר מהממצאים של הבדיקות האחרונות
משנת 19', וליקוי שמיעה שמקורו בחשיפה לרעש מזיק אינו משתפר מעבר לחודשים
הראשונים של החשיפה, כעולה מהספרות המקצועית, כך שקיימת תמיהה הכיצד בדיקות
הקודמות שנים רבות בזמן מצביעות על תוצאות חמורות יותר מאשר הבדיקות האחרונות.

בשל מכלול אי-ההתאמות, סברה הוועדה כי בדיקת ה-BERA, שהינה בדיקה אמינה
אובייקטיבית ולא סובייקטיבית, הינה הבדיקה שיש להסתמך עליה, והיא מוכיחה כי אין
ליקוי שמיעה בתדירויות הדיבור, אלא רק בתדירויות הגבוהות.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

5 במאי 2020

ע"ו 20-02-49699 פלוני נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

מסיבה זו סברה הוועדה כי אין לקבוע אחוזי נכות בהתבסס על בדיקות טונאליות, אלא רק להתבסס על בדיקת ה-BERA.

הוועדה חזרה על ההנמקה, כי כאשר קיים פער בין הבדיקות השונות, ואי-התאמה בין ה-SRT והסף לטונים טהורים לבין סף ה-BERA, אין מקום לקבל טענה סובייקטיבית של טינטון תמידי.

מסיבה זו לא נקבעו אחוזי נכות בגין הטינטון. הוועדה התייחסה לחוות-דעתו של ד"ר אורון מ-18/7/19, והבהירה כי לאור התנהלות בדיקות השמיעה לאורך שנים, ואי-ההתאמה בין סף ה-SRT לסף הטונים הטהורים, יש להתחשב רק בבדיקת ה-BERA, ואין לקבל את תלונת הטינטון.

6. על החלטת הוועדה הרפואית העליונה הגיש המערער את הערעור שלפני.

בהודעת הערעור, טען המערער כי הוועדה הרפואית העליונה התעלמה מתוצאות של 15 בדיקות טונאליות שנערכו בשנים 19'-09', והסתמכה רק על בדיקת ה-BERA, שאינה בדיקת שמיעה, אלא כלי להערכת בדיקות טונאליות.

עוד טען המערער כי בדיקת ה-BERA הינה סובייקטיבית, לא מבחינת הנבדק, אלא מבחינת הבודק.

המערער טען כי אם היה ספק בלב הוועדה באשר לאמינות התוצאות, היה מקום לשלוח אותו לבדיקה נוספת, ולא היה מקום לא לקבל בדיקות קודמות על בסיס בדיקות חדשות, כאשר לדעת הוועדה כל בדיקות השמיעה הטונאליות הינן סובייקטיביות.

עוד טען המערער, כי בדיקת ה-BERA בוצעה כ-10 חודשים לפני בדיקת השמיעה הטונאלית האחרונה מ-21/1/19.

בכל הקשור בטינטון, טען המערער כי הוועדה לא התייחסה כלל למסמכים רפואיים מקופת-חולים, שמהם עולה קיומן של תלונות על טינטון לאורך שנים, וכן עולה קבלת טיפול בהתייחס לטינטון.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

5 במאי 2020

ע"ו 20-02-49699 פלוני נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

- 1 המערער טען כי הוועדה הצביעה על בעיה בין ה-SRT לבין סף הטונים הטהורים, אלא
2 שאלה רלוונטיים לבחינת סף הדיבור, בעוד שעניין שאלת קיומו של טינטון בלתי קבוע או
3 טינטון תמידי הינה שאלה שקשורה בליקוי השמיעה בתדירויות הגבוהות, ואין מחלוקת
4 באשר לקיום ליקוי שמיעה בתדירויות הגבוהות.
5 המערער ביקש החזרת עניינו לוועדה בהרכב אחר, מאחר והוועדה הרפואית העליונה
6 הטילה ספק באמינות גרסתו באשר לטינטון.
7
8 המשיב, בתשובתו, טען כי כאשר בוחנים את בדיקות השמיעה השונות לאורך השנים, עולה
9 כי קיימות עליות וירידות במשך השנים בתוצאות רמות השמיעה בתדירויות הדיבור, הן
10 בכל הקשור לשמיעת צלילים טהורים, והן בכל הקשור לשמיעת מילים, ואף לגבי
11 התדירויות הגבוהות.
12
13 עוד ציין המשיב בתגובתו, כי קיימות בדיקות שמיעה מאוחרות שמצביעות על הטבה
14 בליקוי שמיעה לעומת שנים קודמות, דבר שהינו בלתי אפשרי כשמדובר בליקוי שמיעה
15 שמקורו בחשיפה לרעש.
16
17 באשר לבדיקה מ-18/3/18, חזר המשיב וטען כי יש אי-התאמה בין ה-PT (שמיעת צלילים
18 טהורים) לבין ה-SRT (שמיעת מילים), ובדיקת ה-BERA הראתה כי השמיעה בתדירויות
19 הדיבור תקינה, כך שבדיקת ה-BERA האובייקטיבית שוללת את ממצאי בדיקות השמיעה
20 הטונאליות, שהראו ליקוי שמיעה בתדירויות הדיבור.
21
22 משהכרה הינה רק בליקוי שמיעה בתדירויות הגבוהות, היתה הוועדה הרפואית צריכה
23 לדון מה שיעור אחוזי הנכות שיש לקבוע בגין ליקוי שמיעה בתדירויות הגבוהות ובגין
24 טינטון, והאם המערער סובל מטינטון קבוע אם לאו.
25
26 בכל הקשור בשאלת קיומו של טינטון קבוע, ציין המשיב כי אין בדיקה אובייקטיבית,
27 והוועדה נזקקת לכלי עזר על-מנת לבחון את אמינות הנבדק, ובהקשר לכך בחנה הוועדה
28 את עברו של המערער בנושא השמיעה, ובנסיבות אי-ההתאמה בין תוצאות בדיקות
29 השמיעה הרגילות, סברה הוועדה כי אין לקבל את טענות המערער באשר לקיום טינטון
30 קבוע כמהימנות.
31

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

5 במאי 2020

ע"ו 20-02-49699 פלוני נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

בכל הקשור לחוות-דעת ד"ר אורון, ציין ב"כ המשיב כי עניין הקשר הסיבתי באשר לתדירויות הדיבור, אין מקומו במסגרת ערר זה, וכי ד"ר אורון מציין בחוות-דעתו שקיים הבדל בין הבדיקות במהלך השנים.

עוד מציין ב"כ המשיב, כי עצם תיעוד תלונת הטינטון אין בה כשלעצמה כדי להצביע על השאלה האם המדובר בטינטון קבוע אם לאו.

ב"כ המשיב מצביע על אי-דיוק בחוות-דעתו של ד"ר אורון בכל הקשור לאמירותיו כי הבדיקות מהשנים האחרונות עקביות ומהימנות, שכן הבדיקה מ-21/1/19 אינה דומה לשתי הבדיקות שקדמו לה מ-18/3/18 ומ-8/11/17.

8. ערעור על החלטת וועדה רפואית עליונה הינו בנקודה משפטית בלבד, כאמור בסעיף 12 לחוק הנכים (תגמולים ושיקום) תשי"ט-1959 (להלן: "**חוק הנכים**"). לא מצאתי פגם משפטי בהנמקת הוועדה לאור החומר הרפואי שעמד לפני.

הוועדה התייחסה, הן לחוות-דעתו של ד"ר אורון מטעם המערער, והן לממצאי הבדיקות השונות, והסבירה את שיקוליה מדוע אין היא סבורה כי יש לקבל את טענות המערער בדבר קיומו של טינטון תמידי.

9. סעיף ליקוי 72ג לרשימת סעיפי הליקוי שבתוספת לתקנות הנכים (מבחנים לקביעת דרגות נכות) תש"ל-1969 (להלן: "**תקנות הנכים**") מקנה 1% נכות, כאשר המדובר בטינטון לא קבוע במצורף לליקוי שמיעה בתדירויות הגבוהות של 3,000 ו-4,000 הרץ, החל ב-25 דציבל, או 10% נכות, כאשר המדובר בטינטון קבוע במצורף לאותו ליקוי שמיעה בתדירויות הגבוהות.

בידוע הוא, כי אין בדיקה אובייקטיבית הבודקת טינטון, והמדובר בהתרשמות חברי הוועדה הרפואית מאמינות טיעוניו של המערער לפנייהם, כמו גם מבדיקת אמינות הטענות על רקע בדיקות הבדיקה השונות.

10. בחומר הרפואי של המערער מצויות בדיקות שמיעה במשך השנים, אשר תועדו אף בחוות-דעת ד"ר ולדנר, ואשר אינן זהות זו לזו, ובחלקן גם קיימת עקומה שטוחה.

קיים רישום על טינטון בחלק מהרישומים הרפואיים המתייחסים לליקוי שמיעה, אולם אין ברישומים הרפואיים תיאור של טינטון קבוע.

ברישום מ-10/4/08 רשום כי מתלונן על טינטון בסביבה שקטה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

5 במאי 2020

ע"ו 20-02-49699 פלוני נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

1 ברישום המתייחס לבדיקת שמיעה מ-5/2/09 מתועד ליקוי תחושת עיני דו-צדדי סימטרי
2 של 50-55 דציבל בכל התדירויות, וגם בבדיקת שמיעה מ-6/4/10 צוין סף שמיעה סביב 50
3 דציבל דו-צדדי עם החמרה בתדירויות הגבוהות.
4 בבדיקת שמיעה מ-19/6/12 מצוין סף שמיעה סביב 20-30 דציבל דו-צדדי בתדירויות
5 הדיבור עם החמרה בתדירויות הגבוהות.
6 בבדיקה מ-6/6/13 שוב מצוין סף שמיעה סביב 50 דציבל דו-צדדי.
7 בבדיקות אלה אין התייחסות לטענה על טינטון.
8 בבדיקה מ-30/8/15 צוין סף שמיעה סביב 25 דציבל דו-צדדי בתדירויות הדיבור בירידה
9 תחושתית עצבית בצורת שקע בתדירויות הגבוהות.
10 אין רישום על תלונה על טינטון במרבית הרישומים מ-15'-16', ומופיע רישום על צפצופים
11 רק ברישומים מסוף 16'.
12 ברישום על ליקוי שמיעה מ-30/1/17 אין רישום על טינטון.

13
14 הרישומים מכרטיסיו הרפואיים של המערער, במצורף לחוות-דעת ד"ר ולדנר, אכן מראים
15 חוסר התאמה בין בדיקות השמיעה השונות, ובבדיקה מ-18/3/18 רשום $SRT \neq PT$, ולכן
16 הומלץ על בדיקת BERA שהראתה ליקוי שמיעה בתדירויות הגבוהות בלבד.

17
18 11. יש לציין, כי גם ד"ר אורון, שחוות-דעתו הוגשה מטעם התובע, נתן חוות-דעת באשר לקשר
19 הסיבתי, ואף הוא מודע להבדלים בין הבדיקות השונות, והוא לא הבהיר בחוות-דעתו
20 בהתייחס לאלו בדיקות הוא סבור כי הן עקביות ומהימנות, והוא לא התמודד בחוות-דעתו
21 עם האמור בחוות-דעת ד"ר ולדנר באשר לחוסר האמינות בחלק מהבדיקות, לרבות
22 בבדיקה מ-18', והוא אף לא התמודד עם האמור בפרוט' הוועדה הרפואית המחוזית באשר
23 לפער בלתי מוסבר בין ה-PT ל-SRT בבדיקה מ-18'.

24
25 בנסיבות אלה, ולאור הפערים בבדיקות השונות, פערים שלא ניתן להם הסבר בחוות-דעת
26 ד"ר אורון, ואין כל הסבר מניח את הדעת בחוות-הדעת של ד"ר אורון אלו בדיקות לדעתו
27 מהשנים האחרונות הינן אמינות, ועולות בקנה אחד זו עם זו ועם ממצאי בדיקת ה-BERA,
28 במצורף לבדיקת הכרטיס הרפואי, מביאים למסקנה כי הנמקת הוועדה הרפואית העליונה,
29 אשר בחרה שלא ליתן אמון בטענות המערער בדבר קיום טינטון קבוע, הינה הנמקה
30 המצויה בתחום שיקול הדעת הרפואי, והעולה בקנה אחד עם בדיקות השמיעה השונות,
31 ואין מקום כי בית-המשפט יתערב בה.
32

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

5 במאי 2020

ע"ו 20-02-49699 פלוני נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

12. ב-רע"א 7056/14 פלוני נ' קצין תגמולים (30/11/14), נפסק מפי כב' השופטת דפנה ברק-

ארז כי :

"אין ספק כי על הוועדות הרפואיות הפועלות מכוח חוק הנכים, כמו גם על קצין התגמולים עצמו, חלה חובת הנמקה שאליה נדרש בית המשפט הזה בפסיקתו לא אחת (...). חובה זו נובעת הן מן הדין הספציפי והן מן ההסדר החקיקתי הכללי, בהקשר של חובת ההנמקה (...). מחובת ההגיונות הכללית של המנהל הציבורי (...). היקפה של חובת ההנמקה נגזר מנסיבותיו של כל מקרה, מאופיין של הטענות בו, ומאופיים של המסמכים המוגשים במסגרתו. ככלל יש לשאוף לחובת הנמקה רחבה, שלא רק תבהיר את ההחלטה אלא גם תתרום לשקיפותה ותתרום לתחושתו הטובה של הנוגע בדבר (...)."

צריכה להיות קורלציה בין מידת ההנמקה בחוות הדעת מטעם הנכה לבין מידת ההנמקה של הוועדה, ובענייננו מידת ההנמקה של הוועדה עולה בקנה אחד עם מידת ההנמקה בחוות-דעת ד"ר אורון, שאינה מפורטת יותר, ואינה מתמודדת עם הבעיות השונות עליהן הצביע ד"ר ולדנר, ועליהן הצביעה הוועדה הרפואית המחוזית.

13. ב-רע"א 7481/08 פלוני נ' מדינת ישראל-משרד הביטחון קצין התגמולים (24/9/08) נפסק

מפי כב' השופט רובינשטיין :

"הוועדות הרפואיות... מונחות על פי חוק על ידי שיקולים רפואיים מקצועיים והמחוקק ייחד את הערעור על הכרעותיהם לבית המשפט המחוזי לנקודה משפטית בלבד... הלקביעה אם מגבלה או הפרעה פלונית היא קלה, בינונית או קשה, ייקרא נושא משפטי? ואם כן, מה תפקיד הוועדות הרפואיות? האם בתי המשפט הם שיקבעו ההפרעה או המגבלה שאל מולה קבע מחוקק המשנה את גובה אחוזי הנכות? התשובה אינה יכולה להיות בחיוב".

עניין גם ב-רע"א 9737/03 זיגלמן נ' משרד הביטחון, שם נפסק:

"השאלה כיצד תקבע הוועדה הרפואית את ממצאיה, אם תסמוך את קביעתה על בדיקת MRI, על בדיקות עזר אחרות, או על ממצאי הבדיקה הקלינית, כיצד תשקלל את כלל הממצאים שבידה ואיזה משקל תייחס לכל אחת מהבדיקות, הוא עניין רפואי מובהק הנתון לשיקול דעתה של הוועדה הרפואית. בעניין זה בית המשפט לא ישים שיקול דעתו במקום שיקול דעתה המקצועי של הוועדה הרפואית..."

14. בהתאם ל-רע"א 4652/04 שאול אואקנין נ' משרד הביטחון - קצין התגמולים (15/6/05) :

"שיקולי (של הוועדה) הם שיקולים רפואיים – מקצועיים, ובית המשפט אינו אמור לשים עצמו בנעלי הוועדה ולנקוט עמדה בעניינים שבמקצוע הרפואה. החוק קבע מנגנון מקצועי מבוקר לצורך מתן ההחלטות המקצועיות בנושא זה ומעורבותו של בית המשפט מוגבלת מבחינת תקינותם של ההליכים בפני הוועדות הרפואיות, ולשאלות בעלות גוון משפטי העשויות להעלות אגב הליכים אלו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

5 במאי 2020

ע"ו 20-02-49699 פלוני נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

על שום כך, מוגבל הערעור לבית המשפט המחוזי על החלטת הוועדה
הרפואית העליונה לנקודה משפטית בלבד..".

כמו-כן, נפסק כי דרכי הבדיקה הראויות על-מנת להגיע למסקנה הרפואית הינן עניין רפואי
מקצועי שבית המשפט אינו מתערב בו, ועיין עניין לזה ב-רע"א 1508/04 אפריאט נ' קצין
התגמולים.

15. לאור האמור לעיל, דין הערעור להידחות, בכפוף למפורט לעיל בדבר אפשרות המערער
להגיש ערר לוועדת העררים, בהתייחס לדחיית תביעתו להכרה בליקוי השמיעה בתדירויות
הדיבור.

16. אין צו להוצאות.

17. תיקו הרפואי של המערער יוחזר למשיב באמצעות ב"כ עו"ד בנימין קצוב.

ניתנה היום, י"א אייר תש"פ, 05 מאי 2020, בהעדר הצדדים.

עפרה ורבנר, שופטת